

Slovenski Tednik.

Politični in gospodarski list za kmetско ljudstvo.

Izhaja vsak petek.

List velja za celo leto 2 gld. 40 kr., za pol leta 1 gld. 20 kr. — Posamezni list velja 5 soldov.

Uredništvo in opravištvost lista je v „Národní tiskárni“ v Tavčer-jevi hiši „Hotel Europa.“

Vabilo na naročbo.

S 1. avgustom začne novo naročenje na

„Slovenski Tednik“.

List velja za 5 mesecev, od 1. avgusta do konca leta samo en goldinar.

Naročnina naj se pošilja po poštnih nakaznicah.

Kaj je novega po Sloveoskem.

Na *Kranjskem* so se že v raznih krajih volilci posvetovali, kakšne moške bi naj volili za svoje poslance v državni zbor.

Eden najiminitnejših volilnih shodov, kar se jih je do zdaj sešlo na Slovenskem, bil je v nedeljo 13. julija 1873 v *Postojni* na *Kranjskem*.

Na vabilo gospodov: Franjo Hren, Adolf Obreza in Anton Krašovec zbralo se je 70 najveljavnejših in najupljivnejših mož notranjske volilne skupine iz okrajev: Postojna, Lož, Vipava, Planina, Ilirska Bistrica in Senožeče, da so se posvetovali o kandidaturi za državni zbor za kmetško volilno skupino.

Za predsednika zbora je bil izbran g. dr. Josip Vošnjak iz Ljubljane, kateri je na osobno vabilo osnovalnega odbora bil prišel k shodu.

Po živahni debati je bil proglašen za kandidata v notranjski kmetški volilni skupini g. dr. Jakob *Razlag*.

Potem je bil po predlogu g. Antona Krašovca storjen sledeči

Sklep.

I. Mi denes 13. julija v Postojni zbrani slovenski volilci notranjske volilne skupine za državni zbor se držimo *národnega* programa, katerega so vsi Slovenci sprejeli.

II. Mi protestujemo, da bi se nam Slovincem vsilil tako imenovani „pravni“ program, ker smo za svobodo in napredek slovenskega in vseh narodov zavzeti; a „pravni program“ pa je *reakcionarni*, podpira *fevdalne in klerikalne* namene in hoče podreti svobodno gibanje narodov.

III. Mi proglašujemo za svojega kandidata v državni zbor za kmetške občine na Notranjskem gospoda dr. Jakoba *Razlag-a*, katerega poznamo, kot poštenega narodnjaka, pa tudi kot svobodno-mislečega moža.“

Za mestno skupino se nij postavil kandidat, ker volijo notranjska mesta in trgi skupaj z gorenjskimi enega poslanca; tedaj treba, da se delegati cele skupine zbero in dogovore o kandidatu.

Zbor se je vršil v lepem redu.

Nekateri volilci, med temi vsi duhovniki, so nasvetovali nekdanjega ministra grofa Hohenwarta, da bi se on postavil za kandidata, a ugovarjalo se je, da je grof Hohenwart Nemeč, mi Slovenci pa si moramo vendar svojega slovenskega rojaka voliti; dalje se je očitalo Hohenwartu, da on, kakor minister za nas Slovence ničesar nij storil.

Domače stvari.

— (Iz Šoštanjá) na slovenskem Štajerskem se nam piše 10. julija: Ta teden imamo vsak dan dež in tudi toča nam je že škodo delala. Te dni je trikrat strela udarila na različnih mestih; pogorela so poslopja Zabreznikova blizu našega trga. V tukajšnjih bližnjih vinogradih je še precej polno; samo tam, kjer je mraz meseca aprila mlade rozgve požgal, kaže se prazno. Vsakako pa pričakujemo boljše letine, kakor lani.

— (Iz Metlike) na Dolenjskem se nam piše 13. julija. Kjer toče nij bilo, trta precej obeta; ali tega nam ne daje kar nam je dala lani, ko smo o Margetinem rano črnino zobali, — letos je ravno kar ocvela. — To soboto večer zvabi tukajšnja začetniška godba posebno mnogo otrok na trg, kar pridirja dobro znana črna kuzlja, okolje več psov in žalibože tudi krasno deklico. Ko je denes še eno živinče in baje pastarico ugrizla, jo je mestni logar ustrelil. Škoda, da se nij to posrečilo kordonskemu vojaku, ki jo je prebosti hotel pa je ne zadel, ko je iz Hrvatskega po mostu domu divjala. Pazite županstva, delajte in oklicujte predno se nesreča ne zgodi. Ali je bila kuzlja stekla, bom javil.

— (Iz Trsta) se nam piše: Z veseljem pozdravljamo tržaški Slovenci in okoličani „Sl. Tednik.“ Ljudje ga prav radi beró, ker prinaša zanimive kratke novice, kar posebno kmetsko ljudstvo zanimiva. Dobro došel buditelj slovenskega berila; zaradi majhene naročnine se ga bodo z veseljem poprijeli. Posebno koristil bo našim slovenskim okoličanom, ko se bodo volitve razpravljati začele. Pogostoma hočemo kratko o njih poročati.

Volilno gibanje po slovenski okolici so že tudi laški magistratovi špiclji zapazili, ter si prizadevajo z lažnjivimi dopisi nas ob veselje spraviti. A za to sem jim porok, da le prazno slamo mlatijo.

— (Iz veržejske okolice) blizu Ljutomera se nam poroča, da so letos miši na polji jako veliko škodo učinile. Toliko se

je te živali namnožilo, da so v velikem okrogu požrle vse žito (zrnje), da še slame nijso nič pustile. Prav žalostni pogled za tukajšnjega kmeta!

— (Iz spodnje Poljskave) na slovenskem Štajerskem se nam piše: Stanovalci našega kraja so v vednih strahéh zavoljo tatov in roparjev, ki se od dneva do dneva množe. Po noči od 11. do 12. t. m. je prišla četa 10 do 12 roparjev v neko krčmo v Požegu. Roparji so udrli v klet in so potem ko so se napili; vino izteči pustili. Drugi so skrbeli tudi za pečenko in ukrali nekaj kokoši. Na nekega tesarja, ki je na pomoč klical, strelil je eden roparjev iz pistole, ki je bila z malimi žreblji nabita. Ranjeni tesar je bil prenesen v bolnišnico v Maribor.

— (Toča) je 15. t. m. močno pobila na Vinici in Ivancu prek Drave na Hrvatskem in nekoliko okoli Ormuža na Štajerskem.

— (Strela) je 15. t. m. udarila v tri poslopja v ljutomerski okolici. V hišo kmeta Slaviča na Grabah udarila je celo dvakrat, ko je hiša že v plamenu bila je strela v drugič vanjo švignila. — V Borecih je udarila v kovačnico in pri Jeruzalemu v vinčarijo g. Sveti-ja. Vsa poslopja, od strele zadeta, so pogorela, druge nesreče se vendar nij pripetilo.

— († Mihael Golob) osmošolec, najizvrstnejši slovenski dijak na goriški gimnaziji, utonil je v petek proti pol osmi uri v Soči. Utoplajajočega so ga sicer videli njegovi tovariši, a bil je zastonj trud, da bi ga rešili, kajti krč ga je bil prijel v roke, a vrh tega je bil nesrečnež predaletč zašel.

Ali je res vera v nevarnosti?

Ako slišimo duhovnike govoriti ali ako čitamo take novine, ki jih pišejo duhovniki ali taki ljudje, katere oni plačujejo, vedno se nam ponavlja: „Vera je v nevarnosti.“ In duhovniki popisujejo pobožnemu kristjanu, kako strašno se godi sv. očetu papežu v Rimu, da so mu Italijani vzeli deželo in da mu je živeti ob milostnih darovih, ter duhovniki tožijo, da ima sv. katoliška cerkev grozne sovražnike po

vsem svetu ter da se povsod krivica godi veri, cerkvi in duhovnikom.

Ali je res vera v nevarnosti? Na to ob kratkem odgovorimo: Vera nij v nikakoršni nevarnosti, dokler je duhovniki sami ne spravijo v nevarnost.

Mi smo katoličani, godujemo svoje cerkvene obrede, nikdo nas ne moti, nikdo nam ne brani. Duhovniki krstijo, poučujejo v veri, poročajo neveste in ženine, spremljajo merliče k pokopu, mašujejo in pridigujejo; nikdo jim nikakoršnih ovir ne stavi. Ljudstvo po deželi je sploh še pobožno ter nij slišati, da bi se ljudje vere odrekavali. Tudi vlade ne preganjajo katoliške vere, nego jej dajó vse pravice, katere jej pristojne. A da bi cerkev imela gospodstvo v deželi, tega ne.

„Moje kraljestvo nij tega sveta!“ govori Kristus. Čemú bi tedaj cerkev gospodovala v posvetnih stvaréh? Čemú so papežu dežele? Sveti oče tudi brez teh dežel lahko živi, ima še menj skerbí za posvetne stvari. A ináč se papežu ne godi slabo: ima palačo ter v njej 1100 sob in najmenj 10 milijonov frankov letnih dohodkov.

Zopet ponavljamo: Katoliška vera nij v nikakoršni nevarnosti. A resnica je, da so se v poslednjih deset letih duhovenstvu vzele neke svoboščine. Poprej je ljudska učilnica bila pod župnikom in dekanom, zdaj imajo tudi občinski možje pravico, nadzorovati nad učilnico in učitelji. Poprej je bila neka pogodba med cesarjem in papežem (konkordat), po kateri je cerkev imela toliko pravic, da ljudstvu nij ostalo nič pravice.

To se je zdaj predruháčilo. Duhovniki imajo še zmirom svoje pravice v cerkvi, a da bi tudi zvnaj cerkve oni gospodovali nad ljudstvom, tega sveta vera nikjer ne zapoveduje. To samo oni hočejo.

Če nam tedaj kdo govori: Vera je v nevarnosti, lahko ga z mirno vestjo zavrnamo: Motiš se prijatelj! Jaz verujem, ti veruješ, ter nikdo nas ne moti v veri. Zato pravim: **Vera nij v nikakoršni nevarnosti!**

Politični razgled.

Avstrijske dežele. Na Češkem je bila preteklo nedeljo velika svečanost. V Pragi, češkem glavnem mestu so Čehi praznovali spomin na češkega pisatelja Jungmana, kateri je bil pred sto leti rojen in dosti knjig spisal v poduk in probujo češkega naroda. Vsako ljudstvo mora hvaležno biti onim možem, ki mu pišejo knjige, da se lahko iz teh podučí.

Vnanje države. Francozi še zmirom mislijo na to, da bi se maščevali nad Nemci, kateri so jim po poslednji vojski vzeli lep kos dežele Alzasijo in Lotaringijo. Zato Francozi pomnožujejo svojo vojsko in upajo po splošni vojniški službi črez dva milijona vojakov na noge spraviti.

Na Pruskem ima še zmirom prvo besedo grof Bismark. On je Nemce siloma zedinil v eno državo, pa kaže se, da južni Nemci nijso s tem zadovoljni, da jim severni Nemci iz Berlina zaukazujejo.

Srbija bode zdaj železnico zidala, da bode potem mogoče se črez Beligrad do Carigrada po železnici voziti.

Gospodarske stvari.

— Ugodno vreme dopušča, da se žito lahko žanje in spravlja. Po Slovenskem je pšenica še precej dobra, tem slabša je reš; blizu Ljubljane je na nekih krajih reš tako prazna, da jo kmetje nijso želi, ampak za slamo pokosili. Zrnje pa je tudi pri pšenici drobno in lahko. Enake pritožbe slišimo iz Ogerskega, Slovaškega, Moravskega in Nižje Avstrije. K sreči krompir povsod dobro kaže; tudi ječmen ima polno klasje. V nekterih krajih je huda suša in zlasti turšica bi potrebovala deža.

— Iz Vipave dobimo žalostno poročilo, da se v vinogradih kaže trsna bolezen ter da se je bati hude škode zlasti pri belem grozdji, črno pa lepo kaže.

— (V Bledu) na Gorenjskem bode v nedeljo 20. julija ob 4. uri popoldne pri županu g. Anton Vesteru kmetijski shod. G. profesor Povše iz Gorice bode govoril o kmetijskih stvareh, gospod doktor Razlag iz Ljubljane pa o čebeloreji.

Tržna poročila.

— Iz Pešte na Ogerskem se piše 14. julija: Celi teden smo imeli lepe, suhe in tople dneve, tako da se je povsod pridno žela pšenica in rež. A kaže se zdaj, da letina nij tako dobra, kakor smo pričakovali po ugodnem vremenu meseca junija. Pšenico je rja strla; pšenično in reženo klasje je na pol prazno, na pol pa ima drobno lehko zrnje. In tako se sliši iz večjega dela ogerske dezele. Žitna letina tedaj še srednja ne bode, ampak slaba. Ječmen in oves pa dobro kažeta. — Žitne kupčije ta teden skoro nobene nij bilo. Kmeti gospodari imajo opraviti z žetvijo; in se prav nič žita nij pripeljalo na trg. Za to nij mogoče govoriti o žitnih cenah. Moka je malo dražja postala ker so tukajšni mlini delo ustavili zaradi pomanjkanja žita. Cent moke je po 8 gld. 80 kr. (črna za kruh), finejša po 14 do 15 gl. najfinejša (numero 0) po 17 gl. — Svinjska mast je po 26 gold. cent brez posode, a v posodi po 27 gl. do 27.50 kr. Špeh nema kupcev, je zmirom po 30 do 31 gl. cent. Fižol je po 2.50 kr. cent; konopljeno seme po 4 gl. za 60 funtov.

— Iz Dunaja 14. julija. Po naših poročilih bo žitna letina na mnogih krajih slaba, ali k večjemu srednja, dobra pa le malo kje. Za to začne žitna cena zopet poskakati. Nova pšenica se prodaja po 5 gld. 50 kr. do 6 gld. 49 kr. cent, stara po 7 gl. 20 kr. do 7 gl. 75 kr. cent. Rež se je plačala po 5 gold. 10 krajc., stara ruska pa po 4 gold. 75 kraje.

Teržna cena v Ljubljani 9. julija t. l.

Pšenica 7 gl. 40 kr.; — rež 4 gl. 30 kr.; — ječmen 3 gld. 20 kr.; — oves 2 gl. — kr.; — ajda 3 gl. 90 kr.; — prosó 3 gl. 60 kr.; — koruza 3 gld. 80 kr.; — krompir 2 gl. 10 kr.; — fižol 5 gl. — kr. — masla funt — gl. 49 kr.; — mast — gl. 38 kr.; — špeh frišen — gl. 32 kr.; — špeh povejen — gl. 42 kr.; — jajce po 2 kr.; — mleka bokal 10 kr.; govedine funt 26 kr.; — teletine funt 27 kr.; — svinjsko meso, funt 30 kr.; — sena cent 1 gl. 15 kr.; — slame cent — gl. 90 kr.; — drva trda 6 gld. 50 kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Loterijske srečke:

Na Dunaji, 12. julija: 65. 39. 67. 79. 51.
V Gradci, „ „ 26. 62. 21. 9. 25.

Ažijo srebra na Dunaji 17. julija. 109.—

Zdaj ko se čas žetve približuje

šteje si podpisano vodstvo v čast

p. n. gospode gruntne posestnike

na

zavarovanje poljskih in senožetskih pridelkov proti ognju

posebno opomniti.

C. kr. priv. vzajemna zavarovalnica, katera si je po večletni občnkoristni delavnosti splošno in popolno zaupanje pridobila, nadja se tudi zaradi

zavarovanja pridelkov

prav obilnih naročil, temveč ker se je njena delavnost na premakljive stvari, le vsled dotičnih želja deležnikov upeljala,

ker se premije le zelo nisko računijo

in ker so pripomočki in vestno gospodarstvo društva porok, da se bodo prevzete dolžnosti zavarovalcem nasproti, natančno spolnovele.

Zavarovalne ponudbe sprejemajo se v pisarnici vodstva v Gradci, pri glavnem zastopništvu v Ljubljani in pri okrajnih zastopništvih, koder se tudi opravilna razjasnila z največo radovoljnostjo podelijo.

Gradec, 1. julija 1873.

Vodstvo c. kr. priv. vzajemne zavarovalnice.

Nove šolske postave.

Po mnogo krajih se še nahajajo kmetje, katerim nove šolske postave niso po godu ter niso zadovoljni z novimi naredbami pri šoli. Zakaj ti ne? Nekateri še ne poznajo prav za prav novih šolskih postav, a drugim na debelo lažejo sovražniki šol, da so sedanje šole brzvérske, da se je krščanski nauk iz njih pehnil, da sedanji učitelji niso pravi kristjani in kar je enakih lažij. Dragi slovenski kmetje! takim obrekovalcem in lažnjivcem ne verujte, kajti nova šolska postava ukazuje, da se mora krščanski nauk v šoli učiti, in sicer je to dolžnost duhovnikov. A kadar duhovnik svoje dolžnosti ne bi izpolnjeval, samo tedaj bi šola bila brez krščanskega nauka. Ne bodite tedaj sovražni šolskim postavam, ter ne verujte tistim, kateri je obrekujejo zato, ker več ne morejo sami v šoli gospodariti. Šole so tudi zdaj krščanske. Poprej je tako bilo, če se kateketu nij zdelo v šolo iti, moral je učitelj katekizem izpraševati, a sedaj mu tega nij treba. Zdaj je tudi duhovnik prisiljen v šolo hoditi in se svojega redú v šoli držati.

Nauk, kako je živini dajati zeleno klájo.

Mnogo krajev je, kodar po letu goveda krme sè zeleno klajo, in to ali v hlevu ali jo pasejo, kar se tudi godi do pozne jeseni. Naj podamo tukaj nekaj vodil o tacem krmljenji.

1. Kdor namestu suhe klaje, sena in slame, poklada zeleno, naj bi zmirom tudi sè suho bil dovolj založen, ker včasi, kadar je deževno, nij môči dobiti zelene klaje.

2. Prvih štirinajst dni naj se poleg zelene klaje dá vsak dan tudi po nekoliko suhe, da se živina po času privadi zelene piče.

3. Zelene klaje, trave, detelje naj se nakosí le za eden dan in domov spravi; najbolje, da se nakosi zjutraj eno uro po solnčnem vzhodu in zvečer, predno rosa pride.

4. Prélást naj se na hladnem kraji shrani ter nikakor ne sme na solnci ležati niti ne v velikih kupih; segrela bi se in spárla. Tako

segreta in sparjena trava ali detelja naj se raztrosi ter s hladno vodo pokropi.

5. Na dežji zmočena trava ali detelja se živini sme le sè slamo pomešana pokladati; najbolje je, ako se slama zreže v rézanico.

6. Živine nij dobro napajati, kadar se je zelene krme napasla. Napaja naj se ali prej ali nekoliko časa po krmljenji, pri govedih še le po prežvekanji. Posebno naj se pazi pri domači detelji, da se je živina preveč ne najé.

Tudi o paši veljá, kar smo rekli o živinskem krmljenji sè zeleno klajo v hlevu. Navadno je sredi poletja neki čas živinskega stradanja, predno nij žito spravljeno, da se potem živina more po strniščih pasti.

Vsak gospodar naj bi torej vedno bil založen s potrebno suho krmo (slamo in senom). Zlasti mladi živini je škodljivo, če nema dovolj krme, ali če sè suhe pride mahoma na zeleno klajo.

V slabih letinah, ob deževnem vremenu ali kodar se živina pase po mokrih, niskih, kislih pašah, ali na mladem deteljjišči, treba da se vsaj zjutraj živini podá nekaj slame. A ovce naj se vmes po vresji pasó.

Nij dobro, prezgodaj (spomladi) živino začenjati pasti ter jo prepozno v jeseni imeti na paši.

Razne stvari.

— (Berači in cigani.) Iz ptujskega okraja na slovenskem Štajerskem se nam piše: Pri nas se še zmirom dosti beračev in potepuhov klati, ki delajo mnogo neugodnosti posebno tistim, ki ob cestah stanujejo. Berač pride in že od daleč prav glasno moli, obeta, kako bode molil za vse pokojne, samo da nekoliko krajcarjev dobi, kar ima za žganje. Ko bi vendar vse občine za svoje ubožce skrbele, da ne bi toliko sitnosti delali ti ljudje. Znani so slovenskim kmetom tudi tisti, kateri, kadar pridejo, govore: „armer rajzender“. Takim potepuhom bi najboljšje bile prisilne delalnice; naj bi delal prav čvrsto, malo jedel, a nekoliko krajcarjev plače dobil. Tisto velja tudi o ciganih. Ako tudi se jim prepoveduje beračiti, in se pošiljajo na Ogersko, vendar vse nič ne pomaga, ker po drugi strani nazaj pridejo. A kaj hočejo vaščani storiti, če dosti ciganov pride, ker žandarjev blizu nij? Baš po ta-

kih krajih bi dobro bilo, ako bi se jim teška dela nakladala, na pr. ceste napravljati ali kaj takega; ako pa še ciganje fižola in zelja jesti dobijo, gotovo jih v tisti kraj več ne bode.

— (Predobro ravnanje z hudodelniki.) Od Drave se nam piše 12. julija: Kako milostljivo se z razbojniki in tatovi postopa, to je znano. Grdo bi sicer bilo, ko bi se ljudje mučili ali kaj takega, če tudi so hudodelniki; a preveč človekoljubja se jim ne bi smelo skazovati. Tako na primer je pri sveti Barbari v Slovenskih goricah, sin sicer poštenega krčmarja še pred uzmom (veliko nočjo) kravo ukradel, a zvedelo se je. Bil je v Ptuj odgnan, a ker se je hitro udal in kravo plačal, bil je med preiskavo izpuščen. A v tem je še dve kravi ukradel. Upati je, da ga zdaj tako naglo ne izpusté.

Ž—r.

— (Surov človek.) Piše se nam: V Sacerbu blizu Doline v koperskem okraji se je prigodilo pretekli teden surovo, živinsko dejanje. Skrbna mati treh nedoraslih otrok, katera se je pečala s krušarijo (pekla je kruh za prodaj v Trst), bila je neusmiljeno in do smrti pretepena od svojega moža. Sedaj je drago žito, in nemogoče je pri obstoječi dragini iz kruha svoj izdani denar za žito skupiti. Vsaka krušarica je prisiljena h kupu zalagati. Ona mati, da je mogla svoj obrt nadaljevati, zastavila je v Boljunci dve suknji. Nekdo pa je razdražil njenega sproga, da mu bode žena vse zapravila; ta hudobnež, ne soprog, je zaprl ženo v stanovanje in jo počel tako grdo pretepati, po nji hoditi in jo s postolji (čevlji) suvati, da je skor mrtva na tleh obležala. Ljudstvo, katero se je sešlo, nij moglo rešiti jo, in morali so siloma v hišo udreti. Vzdignivši na pol mrtvo ženo, našli so pri njej mrtvo dete, (bila je noseča v sedmem mesecu) in vsa črna je bila udarcev in brez zavesti. Dvomi se, da bode okrevala. Ono živinsko hudobo „najemnika hudiča“, pa so takoj gnali k sodniji, da prejme zaslužen plačilo.

* (Nesreča vsled petroleja.) Kakor poroča „Köln. Ztg.“ se je v Sieni tole dogodilo. Mlada lepa žena necega arhitekta je 26. junija predno je spat šla, doht v petrolejski lampi odvijala in pri tem je plamen v lampo prišel in se je ves petroleum vnel. Glaž se razpoči, plamen se razlije po obleki gospej, njej mož jej priskoči na pomoč, a on omedli kmalu. Žena vsa v ognji, skuša skozi vrata ubežati, sosedje prilete, a nobeden nij mogel nič pomagati. Žena je umrla

v strašnih mukah. — To uči, kako previdno je treba s petrolejem ravnati.

* (Dunajska razstava.) Državni zbor je za dunajsko razstavo lepo svoto 17 milijonov goldinarjev privolil. In zdaj beremo po časnikih, da je ves ta denar že pošel v rokah barona Schwarza. Dohodki po plačujočih obiskovalcih razstave pa so dozdej še zmirom prav skromni, v nobeni razmeri s stroški. Fijaško dunajske razstave se ne da tajiti, če prav priznamo, da je temu kriva nekoliko tudi dunajska borzna katastrofa.

— (Nesreča.) V Vnajnarnjih pri Jančjem je mlad mož splezal na črešnjo, zobat in obirat. Na drevesu je svaril svoja dva tovariša, ki sta tudi visoko na vejah visela, naj se varujeta, da na tla ne padeta. V istem hipu se njemu pod nogami ulomi, on pade z viška na tla, zlomi si obe roki in si pretruse hrbtenico tako, da mu ena noga ne služi več. Pripeljali so reveža v ljubljansko bolnišnico.

* (Kolera) se je na Dunaji pokazala. Nedeljski listi poročajo, da je v sedmih dnevih 60 ljudi na tej bolezni zbolelo. Da bi se ta bolezen le kmalu zatrla in ne dalje širila!

— (Tatvine.) V noči od 4. do 5. julija je cela družba tatov, bilo jih je 18 skupaj, v občinah sv. Martin, Dobrova in Davše v slovenje-graškem okraji prodrla v več hiš in hramov. Pokradeni so bili to noč posestniki Mihael Vošner, Matevž Kac, Apolonia in Terezija Lušnik, Josip Lenart, Anton Pušnik in Georg Stimnikar. — Krčmarju Jožefu Ogrizku, v okraji rogačkem je bilo iz zaprte kleti ukradeno tri vedra vina in za 115 gl. mesa.

— (Iz Brega) v Primorji se nam piše: Denes, dne 13. julija v jutro po enajsti uri, ko je bilo ljudstvo ravno v cerkvi zbrano, je dosta črno-temnih oblakov nebo zakrilo, in začela je toča tako rožljati, da so bila tla v četrt uri (toliko časa je padala) vsa pokrita z njo. Padala je debela kot orehi. Veliko škode je učinila na trti, posebno v Ricmanjih. Tudi v tržaški okolici je morala padati, ker so se dotični, škodo sipajoči oblaki od tam pridrvili. Toliko smo žvepljali in skrbeli za grozdje, da, slobodno rečem, nobeno leto nijsmo toliko za trto skrbeli, in glej, hudournik nam je podrl našo veselo nado do obilne kapljice. Nadejali smo se, da bode v oziru na kvantiteto srednja vinska letina. A toča nam ga je gotovo več nego tretjino odvzela, kajti čeli grozdi in vse polno jagod leži po tleh. Žalosten prizor. Tudi sadju je dokaj škodovalo.